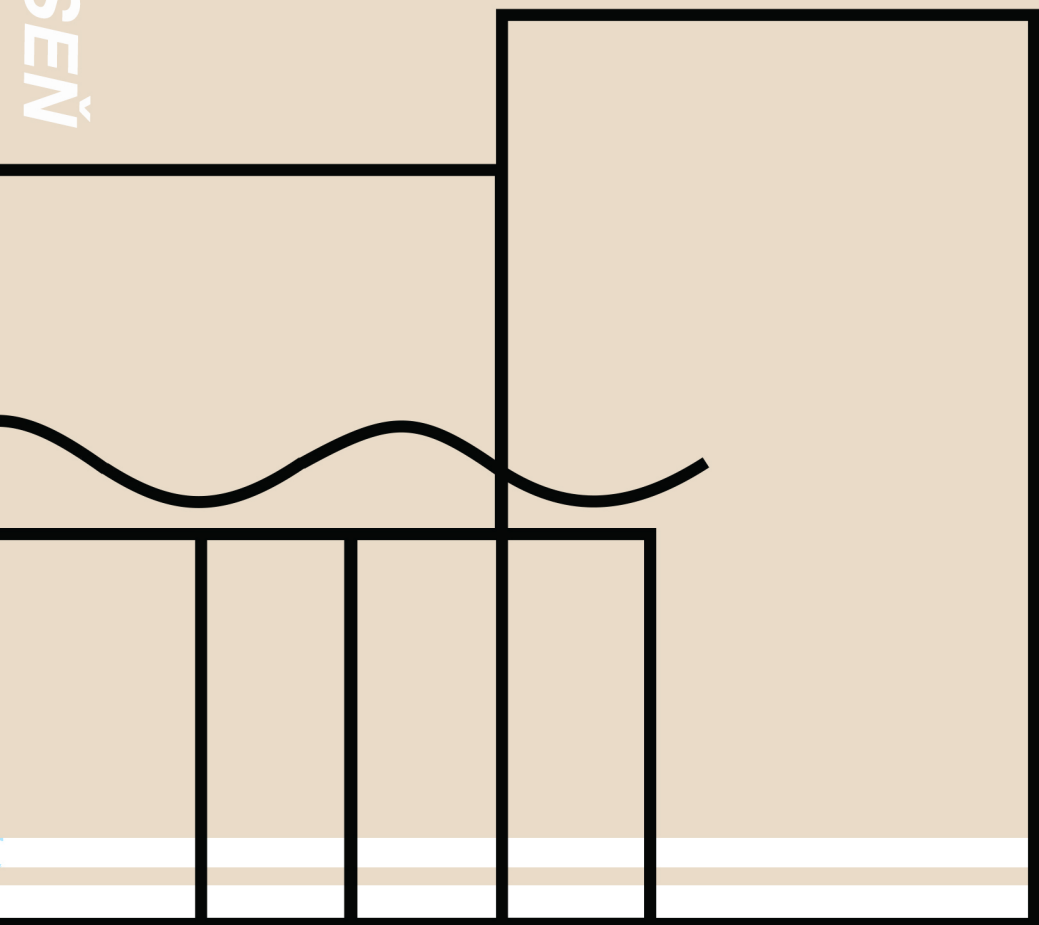

December 15

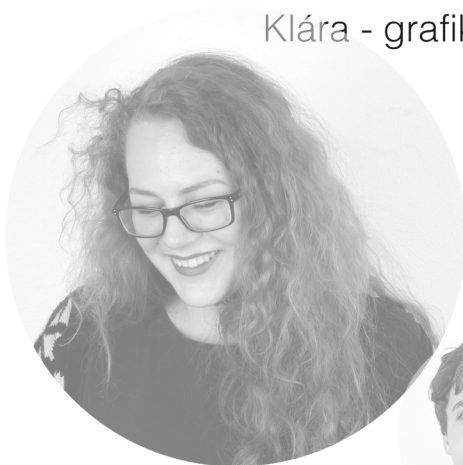
SOŠ drevárska ZVOLEN

CHRONOS X

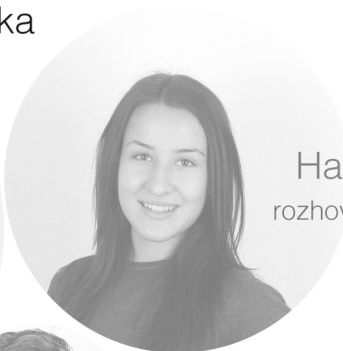
JESEŇ

Klára - grafika

Hanka
rozhovory

Dominika
arterre

Martin
mahagónové
bludisko

Pet'o
Ochrancovia času

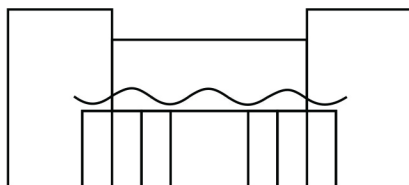
Nika
modlivka
bosá

EDITORIÁL

História nás učí poučiť sa z vecí, ktoré sa už raz stali. Aby sa tie zlé už neopakovali a tie dobré nech sú nám inšpiráciou. Uč sa z cudzích chýb, hovorí ľudová múdrosť. Mnohí si to však radšej sami skúsia, aby pochopili, že je niečo zbytočné, ba až hlúpe. My však v období jesene spomíname na tie pekné veci, ktoré sme zažili napríklad aj cez leto. Školský rok je už v plnom prúde a my študenti, ktorí chceme byť v živote úspešní, pozeráme aj hlbšie do minulosti. Naša redakcia pri tvorbe nového čísla časopisu použila myšlienky, ktoré tu boli dávno pred nami. Jednoduché, prosté myšlienky. Ale pritom veľmi hlboké a stojí za to, pripomínať si ich neustále. Nájdete ich v našich príspevkoch. Farby na stránky sme opäť hľadali práve v ročnom období. Obsahom sme zase sladko-slaní, miestami bez chuti. Snáď si vo vnútri nájdete niečo, čo vám bude po chuti. Prežite krásne sviatky a do nového roka vám želáme veľa sily, chuti do učenia a plné priehrštie šťastia. Nech je úspešný pre nás všetkých.

Damián Cehlárik, šéfredaktor

Vydáva Stredná odborná škola drevárska vo Zvolene
Krúžok školského časopisu

Mgr. Elena Ďurčíková, vedenie krúžku

náklad: 60 kusov

ADAM

BIELA NOC re

Je 10. októbra 2015 a v Bratislave sa koná festival moderného umenia. Z mesta sa stala na jeden večer jedna veľkolepá a nádherná svetelná šou, ktorú sprevádzajú divadelné a hudobné predstavenia, vernisáže a mnoho ďalších atraktívnych akcií, celkom okolo štyridsať. Svoju popularitu si festival získal veľmi rýchlo hlavne tým, že je zadarmo a otvorený každému - či už ste rodina, ktorá uprednostňuje prechádzku nočnou Bratislavou namiesto večerného maratónu telenoviel a rozprávok, alebo nadšený milovník moderného umenia, ktorého to už v ateliéri nebaví, a tak ide objavovať umenie do ulíc mesta.

Po troch úmorných hodinách vo vlaku zo Zvolena sa konečne presúvame na vysnívanú destináciu – Bratislava, hlavná stanica. Toto miesto ma vždy rozosmeje a zároveň zarmúti. Je smutné sledovať ako hlavné mesto zanedbáva údržbu stanice, ktorá je nejdnému turistovi vstupným bodom do inak pekného mesta. Chýbali ešte dve hodiny do slávnostného otvorenia podujatia, no v meste už bolo cítiť paniku a chaos.

Po krátkej prechádzke mestom popri Prezidentskom paláci prichádzame do Progressbaru. Progressbar je takzvaný „Hacker-Space“, ukrytý v uličkách bratislavského centra. Nenechajte sa zmiasť, nie je to vôbec klasický bar, dokonca tam ani nečapujú pivo. Hneď po príchode panovačne kontrolujem počasie a konštatujem, že bude „asi“ pršať. Pár minút pred odchodom stretávam hromadu kamarátov, ktorí taktiež nemajú z pripravovanej akcie veľmi dobrý pocit. Tentoraz ale z organizačného hľadiska.

Do ulíc vychádzame okolo siedmej. Chaos. Nič nie je označené, všetci po sebe kričia a trúbiace autá tomu dodávajú rytmus. Vyberáme mapu, ktorá sa za ani nie minútu cela rozmočí. Nevadí, našťastie máme druhú, ktorú nám dali ochotné dobrovoľníčky.

Chvíľu krúžime okolo jednej ulice. Prichádzame k Starej tržnici, kde si ľudia dobre že neskákali po hlavách. Prišlo mi to vtipné, že ľudia na Slovensku sa musia ešte aj o to umenie biť. Svetielkujúce budovy boli znamením, že sme sa nedostali do „temnej“ časti Bratislavy.

Zakotvili sme pri budove RTVS, ktorá síce vyzerá ako pred spadnutím, ale aspoň na ňu zavesili svetielka, čím jej zvýšili životnosť aspoň o jednu „bielu“ noc. Potom náhodou prechádzame popri svetelnej inštalácii v parku popri v zemi zapichnutom plastovom príbore s LED žiarovkami. Vyzeralo to oveľa lepšie ako to znie, prisahám. Okrem týchto troch miest musím tiež spomenúť menšie vernisáže a akcie v kluboch, ktorých bolo všade neúrekom.

Dážď na chvíľu utíchol, ale noc sa ,bohužiaľ', končí skôr, než začala. O druhej sa väčšina účastníkov pobrala domov a z predtým zaľudnených ulíc bolo počuť iba hudbu z okolitých klubov. Zostávajú mi štyri hodiny do odchodu vlaku. Chvíľu váham, chvíľu stojím v klube a počúvam vravu. Chvíľu sedím na pohovke a počúvam hudbu. O piatej vyrážam na vlakovú stanicu dúfajúc, že sa nestratím. Nestratil som sa ani v tom najväčšom daždi a zime. Prekvapivo tam ticho. Chvíľu čakám, kupujem si jedlo, modliac sa, aby som z neho nedostal salmonelózu.

Opäť nastupujem do vlaku, no tentoraz sám, čo mi vyhovovalo. Prechádzajú okolo mňa ľudia, ktorí panovačne behajú a kričia po sebe, že tento vlak ide do Žiliny. Začínam sa báť. Schúlený sedím v kupé. Mojim cieľom je nezaspáť, aj keď som nespal skoro dva dni. Chvíľu mi to vychádza, píšem si náhodné myšlienky, premýšľam nad ľudmi, čo sedia pri mne a nad tým, čo ich dnes čaká. Strácam sa, tak trochu zaspávam. Zobudím sa pri každej zastávke na milú pani, ktorá niečo hovorí po nemecky. Ja som vedel, že ten jazyk niekedy využijem. Retrospektívne sa snažím zrekapitulovať celé toto podujatie a aj keď to tak nevyzerá, bolo to niečo, čo odporúčam každému zažiť.

DESIGNBLOK

Štáb školského časopisu sa opäť zúčastnil niečoho, o čom si neodpustí nenapísať. Dopredu sa ospravedlňujeme ľuďom, ktorí nemajú blízko k dizajnu. Nie sme časopis o dizajne, ale dizajnéri tvoria najväčšiu časť našej posádky.

DESIGNBLOK 2015 je akcia, ktorá sústredí do našej bývalej metropoly Prahy dizajn a dizajnérovo z širokého okolia. Dokonca som sa dopočul, že je to najväčšia akcia s touto tematikou v strednej Európe. Je to možné, pretože júnová výstava dizajnu v Bratislave bola neporovnateľne menšia. Chronos sa jej zúčastnil po prvýkrát a teraz nasledujú jeho pocity.

Mesto dizajnom žilo. Dokonca lepšie pražské krčmy boli do tejto akcie zapojené. Tento rok spravili múdre rozhodnutie a umiestnili všetky časti výstavy do secesného paláca v Holešovicach. (Zastávka: Výstavište Holešovice) Hneď pri vstupe (ZADARMO) sme sa mohli posadiť na prácu od známeho českého dizajnéra **Maxima Velčovského** (toho s tými vlasmi). Zobral časti známych stoličiek od firmy **TON a.s.**, dal im žiarivé farby a vystaval z nich tribúnu. Prijemný pohľad. Vonkajšia výstava pozostávala z viacerých zastávok. Drevená stavba a výstava vysokých škôl, najväčšie množstvo auta **ŠKODA Superb**, aké som za svoj život videl a nechýbal ani vonkajší gril. Mňa ale najviac zaujala šikovne nainštalovaná expozícia, ktorá propagovala nové inteligentné zastávky pre mesto Praha od **mmcite**. Na zastávke si môžeš nabiť telefón alebo použiť WIFI. Jedna stojí už na ulici na Příkopoch. Žiaľ, overiť som si to nestihol. Tento rok bola maskotom akcie koza s kuraťom na hlave. Nikdy som neprišiel na to, podľa čoho sú zvieratá každý rok vyberané. Prišiel čas zaplatiť. Nechotne som z peňaženky vybral 200 Kč (8 EUR), za ktoré som získal pásku na celé trvanie Designbloku. Pri vchode nás privítalo spojenie značiek **Ambi** a **Vitra**, ktoré vo svojej poschodovej expozícii spojili nábytok a varenie. Na poschodí totižto bola kuchyňa a prízemie tvorilo niečo, čo vyzeralo ako kancelárie. Expozíciu dopĺňali študenti dizajnu v **Coconutoch**.

Výbuch rakúskeho dizajnu bola ďalšia expozícia hodná zmienky. Zaujala ma aj expozícia Heinekenu, ktorá vytvorila bludisko v ich typických zelených farbách, kde ste sa mohli stratiť, nájsť a fotiť (možno si aj vypiť pivo). Diploma selection, výstava prác študentov dizajnu, v ktorej som našiel prácu slovenského študenta, mnoho prác z Česka a susedných krajín. Diplomovky tvorili veľkú kóju v ľavom, kedysi vyhorenom krídle Veľtržného paláca. Na tento fakt skvelo nadviazalo čerstvo založené štúdio bývalých študentov z Ústi nad Labem. Svoje výrobky: stoličku, stôl, zrkadlá a porcelán položili na do tla ohorené trámy. Dizajnér použil na stole z jaseňového dreva nádherný detail, ktorý ma zobral za srdce. Videl som mnoho zaujímavostí, vecí, ktoré by ma nikdy nenapadli, je ich až toľko že sa mi všetky nechcú rozpisovať. Poďme ale k tomu najdôležitejšiemu. Náš obľúbený **TON a.s.** zase nesklamal (dostal dokonca cenu za naj expozíciu). Dal nám všetkým farbu a plochu ich stoličky a jednu hoblícu. Hádajte, čo sme spravili? Áno, zo začiatku som si hovoril, že už nie som dieťa, no v momente, keď som sa dotkol štetca, maľoval som na všetko. Podpis časopisu Chronos MAG je teraz niekde vo svete.

Ak vás zaujíma všetko alebo možno len trochu viac, nebojte sa nás kontaktovať. Všetko sa dozviete.

Štvrtá
ci to
májú
ťažké

Veru áno. Stoja medzi rozhodovaním ísť, alebo nie na vysokú školu. Ak na vysokú, tak kam? Ostať na Slovensku? Skúsiť zahraničie? Takéto otázky som si ako švr-táčka kládla aj ja. Som nerozhodná, a preto pre takýchto štvrtákov sú organizované burzy vysokých škôl, napríklad ako tá v Bratislave, na ktorej sme boli aj my.

S.Hanesová

„Študákov“ sa tam hemžilo ako mravcov a niekedy bolo dosť ťažké dostať sa ku stanoviskám s tými vysokými školami, o ktoré som mala záujem. Študentských zástupcov škôl som bombardovala všetkými možnými otázkami, ktoré ma zaujímali - prihlášky, dni otvorených dverí, internáty alebo ako splniť kritériá, či treba poslať portfólio prác, atď.

Oboznámili ma aj so SCIO testami, ich termínmi a mestami, kde ich môžem riešiť. Hádam ani nemusím spomínať, s koľkými rôznymi prospektami som odchádzala. Zaujali ma aj dôvtipné a zaujímavo graficky riešené prospekty aj iných škôl. Doma som si za všetky sadla a určila si tri školy, ktoré ma oslovili najviac. Do budúcnosti sa chcem zastaviť a pozrieť si priestory každej z nich a následne absolvovať (snáď úspešne) prijímacie pohovory.

Výber školy netreba vôbec zanedbať. Či už budete pokračovať v tom istom odbore a či nie, treba sa dobre rozhodnúť – ved' ide o vašu budúcnosť a všetci sa chceme mať čo najlepšie a byť úspešní...Tak držte palce tým, ktorí sa rozhodli, že študovať d'alej sa oplatí. Budúcnosť sa nám možno odplatí.

SATELIT

maturitná otázka

alebo Slovenské centrum dizaj

-nu keď už o Bratislave, určite sa niekedy zastavte na tomto mieste. Vždy vás edukujú zaujímavou, nie len design výstavou a možnosťou kúpy knižiek.

Majte radi telocvik

H. Rehorčíková

vzdelávanie
vo
forme
telovýchovy

„Ach, už zase telesná...“ Veta, ktorú povedal už ne jeden z nás. „Prečo musíme stále cvičiť na týchto hodinách?“ „Kedy končí hodina telesnej výchovy?“ „Môžeme už ísť?“ - tieto otázky dostávajú naši profesori denno-denne. Je to tým, že sa nám jednoducho nechce, nevládzeme, alebo sme ako ľudstvo zleniveli? Snažíme sa vyhnúť chodeniu po schodoch, noseniu ťažších tašiek a samozrejme aj povinným telocvikom. Často hľadáme výhovorky pre pána profesora, len aby sme sa nemuseli ani pohnúť, nebudaj zapotiť. Nevie, či som si to všimla ako jediná, že pohyb patrí onedávna k jednej z najdôležitejších činností, ktorú môže pre seba človek urobiť. Vytrvalosť, šport a pohybové aktivity idú ruka v ruku s duševnou a psychickou pohodou. Neraz som sa stretla s tým, že som nemala náladu, tak som sa išla korčuľovať, alebo si zabehať, či zacvičiť do posilňovne a smútok zaraz prešiel. Pri týchto aktivitách sa z tela vyplavujú endorfíny- hormóny šťastia a tie to majú celé za následok. Šport= zdravie. Téma zdravie sa dotýka nás všetkých. Šport v akejkolvek zdravej forme a trvaní je jednoznačným plusom a posunom k lepšiemu životu. V neposlednej rade ide aj o zvelaďovanie vonkajšej schránky a teda nášho tela. Určite ste si všimli, akí sú športovci a športovkyne dobre vyzerajúci a zdraví. Hovorím o športoch ako je plávanie, bicyklovanie, tanec, jóga a fitness, jazdenie na koni, futbal, príležitostný beh i korčuľovanie. V ich výzore samozrejme nehrá rolu iba pohybovanie sa, ale aj zdravá a vyvážená strava. Práve ona tvorí 60% úspechu.

Nie každý z nás je práve nadaný športovec. Niektorí inklinujú k hudbe, k umeniu a niektorí k úplne iným veciam. Spája nás však jedno- všetci mladí chceme byť krásni, zdraví a úspešní. Každá jedna vec z uvedených sa dá ovplyvniť. Stačí len trocha pevnej vôle, trpezlivosti a veci sa začnú hýbať. Pripravili sme si pre vás názory našich pánov profesorov na dnešné vzdelávanie v oblasti telovýchovy a na prístup našich žiakov k nemu.

Mgr. Michal Hazlinger

R: Ako dlho učíte telesnú výchovu a prečo ste si vybrali práve tento predmet?

M: Pred tým, než som začal vyučovať na SOŠ drevárskej vo Zvolene, som pracoval na ZŠ M.Rázusa vo Zvolene ako vychovávateľ. Telesnú výchovu som učil na skrátaný úväzok. Vo voľnom čase som trénoval zvolenské basketbalistky. V rege-centre vo Zvolene som pracoval ako kondičný tréner. Šport ma vždy lákal, chodil som aj do športovej hokejovej triedy. Mal som rád športové hry a hlavne basketbal. Dnes je to beh a tenis.

R: Aké športy sú podľa vás pre žiakov najatraktívnejšie?

M: Určite sú to loptové hry, ale aj florbal je medzi žiakmi veľmi populárny. Je to veľmi rýchla a dynamická hra.

R: V minulosti sa študenti venovali viac, alebo skôr menej športovaniu?

M: V minulosti bol pohyb ako taký viac rozšírený. Na hodinách bolo cítiť zdravú rivalitu. Dnes sa viac žiaci venujú počítačom a na pohybové aktivity zabúdajú.

R: Sú podľa vás veľké rozdiely v športoch pre dievčatá a pre chlapcov?

M: Rozdiel je vo fyzickej zdatnosti, hlavne v sile. Dievčatá a ženy prežívajú šport viac emocionálne.

R: Stretli ste sa s prípadmi, keď boli niektorí žiaci nadpriemerne šikovní (na hodinách) ?

M: Ale áno, stretol. Je radosť sledovať žiaka a jeho pohybovú všestrannosť. Takíto žiaci by mali byť príkladom pre ostatných.

R: Čo by ste odporučili začínajúcim športovom?

M: Šport je najlepšia forma, ako sa odrea-govať a zabudnúť na každodenné problémy. Taktiež upevňuje zdravie.

Mgr. Ján Stríž

R: Ako dlho učíte telesnú výchovu a prečo ste si vybrali práve tento predmet?

J: Učím už dlhých 40 rokov. Vybral som si šport kvôli pohybovej a spoločenskej činnosti(súťaže).

R: Aké športy sú podľa vás pre žiakov najatraktívnejšie?

J: Jednoznačne loptové hry.

R: V minulosti sa študenti venovali viac, alebo skôr menej športovaniu?

J: Bola iná doba. Neboli počítače, bol šport. Určite bola lepšia zdatnosť a vyššia výkonnosť, ako teraz.

R: Sú podľa vás veľké rozdiely v športoch pre dievčatá a pre chlapcov?

J: Samozrejme, či už špecifiká po kondičnej, alebo po fyzickej stránke.

R: Stretli ste sa s prípadmi, kedy boli niektorí žiaci nadpriemerne šikovní (na hodinách) ?

J: Každý má talent- niekto na umenie, učenie, jazyky a niekto na šport. Mali sme žiakov, ktorí sa zúčastnili na svetových podujatiach, či na OH.

R: Čo by ste odporučili začínajúcim športovom?

J: Trpezlivosť a veľkú silu vôle.

M O D L I V K A

N. Hochhoczzerová

bojí sa hmyzu, ktorý jej nalietať do izby za svetlom, kobyliek, múch, komárov, nočných motýľov, celú noc sa trepecú medzi dvoma pásikmi žalúzií, ten zvuk, ráno otvorila okno dokorán, ale chrobáky ostali ležať na parapete, musela ísť von, medzi ľuďmi, aj tí bzučia, otravujú, v meste nie sú okná, cez ktoré by mohli vyletieť, desiatky na jednej kope a ona medzi nimi, s palcom zasunutým za okraj sukne, aby sa jej tak nelepila na spotené telo;

kúpi si fľašu minerálky a nanuk, zmrazenú vodu na paličke, sedí pod stromom a strká si ľad čo najhlbšie do úst, aby ju rýchlejšie ochladil, jazyk, líca, oči, uši, kožu pod vlasmi, neďaleko zbadá muža, ako na ňu sústredene hľadá, prestane;

myslí na mesto v nedeľu večer, žiadni ľudia, žiaden hluk, iba mačky a ich hlavy, Adam a Eva sedia nahí na okraji chodníka, kým si ona číta, knižnica za ňou opretá o lakte, statuum providentia populi solertia publicis usibus posuit, z prozreteľnosti štátu a usilovnosti ľudu pre všeobecný úžitok, školská exkurzia, šiesty ročník, knihy nikoho nezaujímajú;

komár ju uštipol na troch miestach, na krku, na predlaktí a pod zadkom, odvtedy sa bojí, sťahujú sa sem kvôli teplu komáre, ktoré prenášajú maláriu, hľadá na sebe prvé príznaky, ale nič, ochorenie má prepuknúť deväť až štrnásť dní po uhryznutí, čiže je ešte prisko-ro, môže ísť do mesta, za priateľkou, cestou stretne muža, ktorého kedysi ľúbila, ešte stále je pekný, prevísá mu brucho a na rukách mu vystupujú žily, a možno práve to, keď zatriasol dľaňou, zmizli, po chvíli sa objavili znovu, smial sa a pobozkal ju do vlasov;

kedysi sa rada bicyklovala, dupala v obchode, až kým jej otec nekúpil cyklistické okuliare a rukavice, nechala sa vo všetkom odfoťiť, aby si rodičia mohli vytlačiť kalendár s jej fotkami, brázdila s chlapcami po sídlisku, skočila z mostíka v skateparku a za to mala rešpekt, zrazila dievča na kolieskových korčuliach, zlomila si nohu, bicykel ukradli z pivnice paneláku a ona sa dlho nebičklovala, veď on sa nájde, aj sa našiel, ale volant jej udieral do kolien, už vydrž, kúpime ti nový, keď budeš väčšia a prestaneš rásť, taký dospelácky, nekúpili, prestala sa bicyklovať, cyklisti ju iritovali, iba ten jeden, ten jeden nie, aj keď mu na bicykli prevísalo brucho ešte viac, s ním by sa vozila;

dopije fľašu minerálky, hodí ju do preplneného koša, vypadne a odkotúľa sa na okraj chodníka, rozmýšľa, kde majú v meste najlepšie pivo;

kupuje si ďalší nanuk, ten prvý neochladil nič, ani jazyk, ani líca, ani kožu pod vlasmi, tá jej horela, korieňky sa rozpúšťali v pote, musím sa ostrihať, napadlo jej, ako keď sa prvýkrát ostrihala nakrátko, dlhé vlasy sa mu veľmi páčili, nerada si ich potom česala, vrkoče si vždy obtáčal okolo vystupujúcich žil, potom už nemohol, z krátkych vlasov sa dal urobiť iba cop, podobný štetke, akou sa nanáša pena na holenie; povedal, že by sa mu páčila aj holohlavá, ako Demi Moore, zasmee sa, aj sebe by sa páčila, nebolo by jej tak teplo;

pred kostolom peče rovnako, naposledy si tu ešte vykali, vzal ju na koncert, myslí na Alicu, ako si pýta slamku do piva a ako jej odstavajú uši, povedala mu vtedy, že sa jej páci spevák, kúpil jej cédéčko a držal okolo pliec, uložil sa v nej aj s obrazmi mesta ako manželia na spánok, myslí na Alicu, na svoju Alicu;

strihávala si vlasy na kratšie a kratšie, vždy keď mala pocit, že ho ľúbi priveľmi, volala mu týždeň dopredu a naschvál, idem sa strihať, tešíš sa, myslela na svoje dlhé vlasy a dúfala, že sa neteší, obliekla si nohavice a voľné tričko, aby vyzerala ako chlapec, odstrihané vlasy sa jej zdali byť tmavšie, ako tie, čo mala na hlave, smiala sa, vychutnávala si svoju vzburu, poslala mu aj mmsku, vedela na tú chvíľu, že už ho neľúbi; vlasy jej rástli vždy rýchlo, strih si neudržala ani dva týždne, hneď jej poslal aj odpoveď, uces ti veľmi pristane, si krásna, pá;

prišla jej správa od Alice, už na ňu čaká, potí sa, aj ona sa potí, medzi prstami a pod kosticami v podprsenke, išla by sa okúpať, keby sa nebála verejných kúpalísk a chorôb v nich, zápalov, červných vírusov, ochorení kože a nechťov, bolo to rovnaké, ako malária, len ostať zdravá, bála sa siníc a aj toho, že jej príde zle z masťného fastfoodu, bála sa, že ho stretne, bez bicykla, iba v plavkách, a ona tiež, odpísala Alici, že je už na ceste;

pritisla sa ku nej, na terase, pred ľuďmi, na zátylok jej stekal pot a Alici sa pod sivým tričkom tiež spravili kruhy, držala ju za ruku a pýtala sa, čo jej to tak dlho trvalo, je príliš teplo a v meste najviac, ten asfalt ho zohrieva aj odspodu, neskoro som vyrazila a potom som ešte niekoho stretla, čakáš už dlho?

vždy vravievala, nechám si ich narásť, iba pre teba, chceš, doma si pred zrkadlom skúšala vlasy zapliesť, ale ani po polroku to nešlo, myslím na neho, priveľa, mala by som menej, napadlo jej, že mama kdesi schováva prameň vlasov z pôrodnice, mohla by ho použiť ako príčesok; nad čím rozmýšľaš? ale nič, Alic, pôjdem sa strihať, poď so mnou, ak chceš, pôjdeme niekedy tento týždeň, prítiahne si ju bližšie k sebe, iba ty sa nestrihaj, tento účes ti pristane, si krásna.

Mahagónové bludisko

M. Baláž

Stratil som hodinky. S nimi aj všetok čas strávený ich sledovaním. Pripomína mi to chrbát jej obľúbenej knihy, tak rada mi ho ukazovala. Vlastne, celému svojmu okoliu.

Pokiaľ čítala, nedovolila, aby ju čokoľvek vyrušilo. Ukrytý v mahagónovom bludisku plnom kníh, mám a samozrejme rebríkov na kolieskach, každý z nás podľahol inému čaru.

Pokiaľ číta, je neveriteľnejšia ako obyčajne. Pokiaľ číta, nervózne poklepkáva svojou pravou nohou, druhú si vždy prisadne. Pokiaľ číta, má pramene vlasov zastrčené za ľavým uchom a ja mám chuť jej ho pobozkať.

Pýtate sa, prečo vždy len sedím a pozorujem ju? Každá jedna kniha, z Mahagónového bludiska už prešla mojimi rukami. Čítam s ňou. Je to taká naša hra. Podľa výrazu v jej tvári sa snažím odhadnúť, ako sa vyvíja dej aktuálnej knihy. Raz je to útok zo zálohy na spoločnosť prsteňa, inokedy dotyk chladnej ocele na chrbte obeť vraha. Alebo... alebo je to prejav lásky romantického hrdinu. V našom bludisku je na tento druh hier priestor.

Zatiaľ čo ja trápim svoju fantáziu svojím pátraním a hádaním, ona sa venuje príbehom. Pretože príbeh je niečo, čomu by ste mali venovať pozornosť už len pre príbeh samotný. Ponúka jej radosť, rozkoš, ale aj znechutenie či hnev. Pre tých, čo už zažili nejaký príbeh, ponúkajú d'alsie a d'alsie príbehy, možnosť hlbšieho poznania. Poznaj ľudskú myseľ. Ten, kto nám venoval príbeh, je tiež len človek. Čo ti teda chcel odkázať? A ako to vlastne myslel?

Baví ju spoznávať niečo nové. Mňa baví byť pri tom. Stratený v hĺbinách Mahagónu.

Knížné novinky

V tomto čísle časopisu sme sa rozhodli vybrať pre vás tie najlepšie knihy, ktoré sa určite oplatí si prečítať. Na výber ich bolo mnoho, a preto sme ich trochu „prefiltrovali“ a obmedzili výber na knih slovenských autorov, vydaných počas uplynulého roka. Tu sú z nich tie najlepšie:

Balla – Veľká láska

Ďalšia z nášho výberu je kniha Ballu (autor nepoužíva krstné meno) s názvom Veľká láska, ktorá zaujme už na prvý pohľad žiarivo červenou obálkou a názvom na prvý pohľad prvoplánovým a komerčným, no jednak z osobného stretnutia s autorom, jednak po prečítaní konštatujeme, že pravý opak je pravdou. Ballova próza je veľmi súčasná, odráža súčasné myslenie ľudí, často ho ironizuje a paroduje. Autor skvele využíva nielen svoj sarkazmus, ale aj svoju schopnosť vyjadrovať sa o ťažkých témach ľahko a bez pátosu. A nakoniec, Ballova sila je koniec koncov v tom, aký je – priamy, až bolestivo úprimný a predovšetkým skutočný.

Ako ďalšiu sme vybrali knihu P. Vilikovského Letmý sneh, ktorá bola nominovaná na prestížnu cenu Anasoft Litera 2015. Bolo by pekné povedať, že hlavný hrdina knihy nachádza odpovede na základné otázky života, no nebola by to pravda – on otázky iba kladie, rozmyšľa nad nimi, letmo sa ich dotýka a celý čas si pritom spieva pesničku, aby sa mu lepšie kráčalo. Hlavné motívy knihy – jazyk Indiánov, materské znamienka, zen-budhizmus a lavíny fungujú dokonale, koniec koncov, autor nie je žiaden nováčik, ale oveľa viac už ozajstný majster slova. My už len gratulujeme k nominácii a spokojne konštatujeme, že bola určite zaslúžená.

Jana Beňová – Honeymoon

Najnovšia knižka Jany Beňovej je ešte horúcou novinkou, na pulty kníhkupectiev sa dostala iba koncom novembra vo vydavateľstve Marenčin PT. Ako už jej názov Honeymoon (pozn. redakcie: v angličtine „medové týždne“) napovedá, zápletka sa celý čas nesie v romantickom duchu a rozprávačmi príbehmi sú Oona a Maté tvoriaci pár. Celá kniha je vo svojej podstate zložená z denníkových zápiskov Oony, ktoré si píše v nemocnici, neskôr doplnené o Matého zápisky. Stránky sa pretáčajú takpovediac samy od seba nielen vďaka nezvyčajnej forme textu, ale predovšetkým vďaka majstrovstvu autorky. Každá veta má svoje miesto, svoj význam a môže byť považovaná za metaforu. Beňová sa s čitateľom hrá do poslednej chvíle, ešte viac tak vylepšujúci zážitok z čítania. Bod dávame aj za neskierne vkusnú obálku.

Pavel Vilikovský – Letmý sneh

stolár roka

drevár roka

JAVOR 2015

oc

dizajnér roka

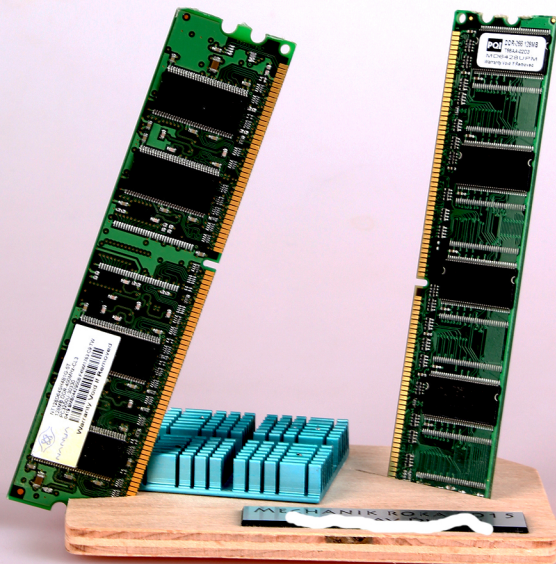
športovec roka

technik roka

cenenia pre osobnosti školy

mechanik roka

SÉRIA PRÍBEHOV

OCHRANCOVIA ČASU

Ako to začalo

1.

Peter Truban

Chrrr...Chrap!! Kráčam lesom, za mnou moji dvaja verní priatelia, môj brat Tomáš Havran a Gabriel Tichý. Blúdime lesom po tme, kde- tu zhúkne sova, zlomí sa konár pod t'ážkou váhou tela. Obzriem sa vpravo ... Nič! Obzriem sa vľavo... Zase nič!! Len tma, taká hustá, že by ju jeden mohol nožom krájať' ale to nás neodradí. A v tom ... „ÁÁÁ“ „ Tresk, bum“ spadnem do jamy. Kde nič, tu nič, len biele svetlo predo mnou. Zakričím na mojich priateľov „Gabriel, Tom stojte.“ „Niečo som objavil!“...

Hmm, zabudol som sa vám predstaviť, som Peter Havran. Ja a moji priatelia sme ochrancovia času. Možno sa pýtate, ako sme sa k tomu dostali, no neboli sme vždy ochrancami času, boli sme obyčajnými mladými mužmi, ktorí žili svoj každodenný stereotypný a nudný život, ale toto všetko sa zmenilo jedinou slávnou vetou: „Niečo som objavil!“ a tak sa to celé začalo...

„Nechod'te za mnou, čakajte!“ Idem ďalej, nikde nič len tunel a na konci biele svetlo. Idem za ním, či nie? pýtam sa sám seba, nakoniec zvíťazila zvedavosť nad strachom a kráčam ďalej. Kráčam, kráčam.

„To nemá asi konca!“ zašomrem si a zrazu BÁC!!! Spadnem asi o pol metra. Svetlo už je odo mňa len tri metre. Skúšať sám to asi nejdem, tak privolám Gabriela a Toma.

Už ako parta stojíme pri tom svetle. Tom navrhne, aby sme sa toho aspoň skúsili dotknúť, tak sa načiahnem ... dotknem sa ... ten pocit sa nedal opísať, malá vibrácia a iskra pri dotyku zapla všetky svetlá v miestnosti veľkej asi ako vojenský hangár plnej rôznych prístrojov, vecí, nástrojov.

Obzerali sme sa v nemom úžase na tú krásu, nakoniec nás zaujal len jeden jediný prístroj. Na konci miestnosti sa nachádzal stroj, ktorý ostatné vysoko prevyšoval. Podišli sme bližšie. Jeho geniálne a hlavne krásne prevedenie nám vyrazilo dych. Prezrieme si ho bližšie a snažíme sa prísť na to, čo to je a načo to asi slúži. Sedačka z červenej kože usadená uprostred niečoho, čo pripomínalo vajčičko prerezané napoly, celé pochrómované a z neho len štyri trubky, vedúce do akýchsi postranných prístrojov, pripomínajúcich elektrické generátory s modrými cievkami. Všetko v presklenom obale a za všetkým stála presklená elegantná skrinka, z ktorej trčali rôzne káble, cievky a malé generátory. Vyzeralo to ako mimozemská technológia. Dôvtipom sme prišli na to, že to asi nebude poháňané elektrickou, ale inou, neznámou energiou. Ale otázka, načo to slúži, ešte stále nebola zodpovedaná. Rozhodli sme sa, že sa popozeralíme po tej miestnosti a pokúsime sa nájsť nejaké informácie o tom prístroji. Hľadáme a o niekoľko minút na nás zakričí Gabriel, že niečo našiel. Príde bližšie a vidíme, ako drží nejakú knihu, v ktorej sú obrázky a články ku prístrojom v tejto miestnosti. Listujeme v nej a náhle uzrieme prístroj, podobný tomu, ktorý nás ohromil. Dozvieme sa, že to je prístroj zostrojený na cestovanie v čase, ktorý pred nami slúžil ochrancom histórie a budúcnosti, zjednodušene ochrancom času, ktorí chránia históriu a budúcnosť pred zlodejmi času. Tí cestujú do histórie a budúcnosti a menia ju podľa vlastného úsudku. Úlohou ochrancov času je týchto zlodejov času sledovať a zamedziť ich nepríčetnému vyčíňaniu. Keď sme to dočítali, pozreli sme sa na seba a vedeli sme, čo bude naším poslaním v živote. Hrdo sme prijali zodpovednosť byť ochrancami času...

Prvá púť

2.

Na druhý deň opäť zavolám Toma a Gabriela a ideme do lesa. Zoskočíme do tunela, ktorý sme dobre zamaskovali. Zídeme do našej základne, poobzeráme sa či sa niečo neudialo, skontrolujeme prístroje, ktoré zaznamenávajú aktivitu zlodějov času. Zatiaľ čo sme tu, nič sa neudialo. Aspoň máme čas na preskúmanie všetkých vecí, ktoré sa tu nachádzajú. Našli sme aj výzbroj ochrancov času, ktorá pozostáva zo špeciálnych oblekov. Tie nás dokážu zneviditeľniť, alebo prezliecť do dobového oblečenia, aby sme nepútali pozornosť ľudí v minulosti a teda neovplyvňovali minulosť a následne prítomnosť. Asi ešte aj kvôli zlodějom času, aby sme ich mohli pozorovať, aj keď sú asi tiež vyzbrojení ako my a majú detektor, ktorý nás odhalí. Potom sme objavili rôzne zbrane a pasce, ktoré asi ešte niekedy využijeme, ale zatiaľ sme nemali dôvod.

Vieme, že náš čas už čoskoro nastane, len Tom by už chcel niečo podniknúť. Má len 22 rokov a energie za troch, ale my s Gabrielom vieme, že by nebolo dobré, keby sme neuvážene použili stroj času. Aj nám už dochádza trpezlivosť. Dohodneme sa, že by už bolo načase to vyskúšať. Všetci súhlasíme, ale ešte predtým sa ideme pozrieť, ako správne sa má stroj používať. Keď sme dočítali, zapli sme stroj, ale nastala dilema, kto pôjde prvý.

„Tak teda idem ja!“. Navlečiem sa do obleku, zoberiem si pre istotu malú laserovú pištoľ a detektor. Zostáva len vybrať lokalitu, kde sa stretneme. Dohodneme sa na roku 1492, keď sa Kolumbus vylodil v Amerike. Nastavím stroj času a spustím ho. Zrazu sa všetko okolo mňa začalo krútiť, farby sa miešali do akéhosi líčivka a z ničoho nič sa ocitnem na ostrove San Salvador na Bahamách. Tom a Gabriel sa o niekoľko sekúnd objavia za mnou. Keď sme sa stretli a spamätali, kde sme, zrazu sme zazreli, ako sa spoza horizontu vynárajú tri lode. Nemohli sme uveriť, že to naozaj funguje, že sme v roku 1492 a práve pred nami tri Kolumbove lode. Uvedomíme si, že sme už videli a zažili všetko, čo sme chceli. Zavelil som na odchod. Pochytáme sa za ruky a stlačím gombík. Ako mihnutím čarovného prútika sme sa objavili naspäť na našej základni.

Boli sme uchvátení, že otázky z nášho detstva o cestovaní v čase neboli len táranie do vetra a že sa naozaj aj potvrdili. Síce sme ešte nemali možnosť stretnúť sa so zlodějmi času, ale aspoň vieme, ako a čo robiť, keď tá chvíľa nastane. Zatiaľ musíme len čakať. Nič iné nám nezostáva.

„Myslím si, že to pre dnešok stačilo, čo poviete, chlapi?“ povedal Gabriel.

My sme súhlasili a spokojní sme sa pobrali domov. Náš zámer sme splnili a sme pripravení na ďalšie dobrodružstvá...

Pokračovanie v ďalšom čísle časopisu...

ARTERRE - HLINENÉ OMIETKY

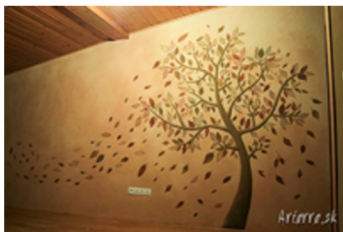
Bývanie vo vlastnom dome je snom väčšiny z nás. Akokoľvek si ho vysnívame, po niekoľkých rokoch si vyžaduje malú rekonštrukciu. Aby sme ho znova oživilí a vrátili čaro nezameniteľnosti, chceme by som predstaviť možnosť - hlinené omietky. Arterre je firma, ktorú očarila práca s prírodnými materiálmi, keďže staré materiály sa vracajú. Ide o prácu s hlinou a vápnom. Hlina a vápno sú staré už niekoľko tisícročí. Tieto produkty sa v stavebníctve považujú za nadštandard a zdravý životný štýl.

Arterre je firma, ktorú očarila práca s prírodnými materiálmi, keďže staré materiály sa vracajú. Ide o prácu s hlinou a vápnom. Hlina a vápno sú staré už niekoľko tisícročí. Tieto produkty sa v stavebníctve považujú za nadštandard a zdravý životný štýl.

Vyrábajú omietky z prírodných surovín, od začiatku výrobného procesu až po samotnú aplikáciu v interiéri. Pri osobnom stretnutí na mieste realizácie, urobia predbežný návrh farebností a štruktúr, ktoré je možné v danom interiéri použiť.

Hlinené omietky – delia sa na hrubé, jemné a dekoratívne. Farba závisí od hlíny, ale dajú sa aj prifarbovať pigmentami. Výsledné farby sú v pastelových odtieňoch. Dekoratívne omietky obsahujú byliny alebo dekoratívnu slamennú drť, prípadne rôzne dekoratívne minerály.

Sgrafito – stará technika vrstvenia farebných omietok na seba a následným preškrabávaním sa do farebných podkladových vrstiev. Existuje viacero druhov sgrafit , všetky sa dajú aplikovať do hlinených omietok.

Dúfam, že vás nápad nových a zároveň tradičných techník zaujal a dodal inšpiráciu pri rekonštrukcii interiérov, napr. aj vašej detskej izby. Stránku môžete navštíviť aj na <http://www.arterre.sk/galeria.html>

D. Olajcová

Čo znamená žiť hospodárne?

Podľa súčasných a aktuálnych okolností je daná téma pomerne dôležitá – tak isto pre štát ako aj pre nás študentov. Aby sme mali vo veciach poriadok, chcela by som najskôr upresniť alebo skôr vyzdvihnúť termín „finančná gramotnosť“. Prečo? Úplne jednoduchá odpoveď. Finančná gramotnosť je schopnosť využívať poznatky, zručnosti a skúsenosti na efektívne riadenie vlastných finančných zdrojov s cieľom zaistiť celoživotné finančné zabezpečenie seba a svojej domácnosti. Čo v jednoduchosti znamená: Pokiaľ nie som finančne gramotný, nie som schopný žiť hospodárne.

Tak ako nás ľudí ovplyvňujú rôzne javy a ľudia, tak aj finančnú gramotnosť ovplyvňuje náš vek, rodina, kultúra, partnerský vzťah či miesto bydliska, v ktorom žijeme. Avšak je to stav neustáleho vývoja, ktorý umožňuje každému jednému z nás efektívne a včas reagovať na nové udalosti a neustále sa meniace ekonomické prostredie. Lenže nedostatočné skúsenosti a neosvojený požadovaný stupeň zodpovednosti spôsobujú, že ja ako absolvent strednej školy nebudem vykazovať rovnaký stupeň znalosti v oblasti osobných financií ako starší finančne gramotný dospelý človek. A tu to je! Nedostatočné skúsenosti a neosvojenie si narábania s financiami v osobnej živote, robí veľa študentom zo začiatku veľké problémy, kým sa dostanú na určitý stupeň, v ktorom dokážu spracúvať získané skúsenosti a nimi ziskovať nové. Je to individuálne a u každého trvá takého začlenenie sa medzi financie a hospodárenie s nimi určitú dobu. U niekoho to prichádza hneď po štúdiu, to sú tí študenti, ktorí boli už počas štúdia vedení rodičmi žiť hospodárne. Ale naopak tí, ktorí počas štúdia len študovali a neboli vedení zarobiť si alebo popri štúdiu učiť sa hospodáriť s peniazmi a fungovali spôsobom: „Ved' keď miniem, naši mi dajú,“ tak takí potom zakotvia na určitý čas na úrade práce.

Prečo je dobré pomaly sa učiť hospodáriť s peniazmi už od detstva? Presnú špecifikáciu vám teda nepoviem, ale chcela by som to vysvetliť na jednom príklade, konkrétne mojej vlastnej skúsenosti. Ja osobne som toho názoru, že pokiaľ je dieťa schopné, má čas, má iniciatívu a chce, tak by si malo pokojne aj samo nejaký ten peniaz zarobiť. Samozrejme, pokiaľ má na to priestor. Moji rodičia sú skôr názoru: „Najskôr doštuduj, kým môžeš a zarabať budeš po škole, my sme tvoji rodičia-živitelia, je našou povinnosťou ťa živiť.“ Áno majú pravdu, ale ja som od malička bola dieťa, ktoré vyhľadávalo možnosti zarobiť nejaký peniaz a kúpiť si niečo užitočné. Rodičia mi umožňovali vzdelávať sa v oblasti financií a dokonca sami ma v určitých častiach vzdelávali. Posielali ma na nákup, vysvetlili mi, čo je potrebné kúpiť, čo je menej potrebné a čo je zbytočné do všeobecného mesačného rozpočtu. Mali sme v kuchyni na chladničke (máme aj dodnes) škatuľu, do ktorej sa hádzali bločky z nákupov a na konci každého mesiaca sme to spolu spočítali a zapísali, koľko sme na určité položky mesačne minuli. Môžem teda tvrdiť, že som ako tak z časti finančne gramotná bola už „od plienok“. Avšak, najväčšia skúsenosť pre mňa a aplikovanie toho, čo ma naučili, bola vycestovanie za prácou do zahraničia. Chcela som si zarobiť. Osobný účet v banke mám, čiže nebol problém s peniazmi, inou menou a zamieňaním.

Išla som na dva týždne a prvýkrát. Nevedela som, koľko miniem. Stravovala som sa z vlastného vrecka. Na účet mi naši poslali 100€ a to mi malo vydržať dva týždne, denne raňajky, obed, večera, pitný režim a nejaká tá sladkosť. Možno by si niekto povedal „Čo? To len stovka?!“ Je pravda, že som mala obavy, či mi to vydrží, nevedela som, koľko tam stoja potraviny. Ale keďže som sa chytila toho, že tá stovka mi musí stačiť, tak som sa snažila hospodáriť a nakupovať úsporne. Každý bloček som si odložila a nakupovala naozaj len toľko, aby som všetko skonzumovala a nič nevyhodila. Niekto by neveril a spýtal by sa ma, či som za tie dva týždne hladovala, ale tá stovka mi naozaj na stravu stačila.

V každej rodine by mala byť iniciatíva a záujem rodiča o vzdelávanie svojho dieťaťa v oblasti financií a aspoň z časti ho zapojiť do chodu domácnosti a naučiť ho žiť hospodárne. Každé dieťa sa za to určite len pozitívne odvdáči.

M. Mičudová

Majte radi telocvik

H. Rehorčíková

vzdelávanie
vo
forme
telovýchovy

„Ach, už zase telesná...“ Veta, ktorú povedal už ne jeden z nás. „Prečo musíme stále cvičiť na týchto hodinách?“ „Kedy končí hodina telesnej výchovy?“ „Môžeme už ísť?“ - tieto otázky dostávajú naši profesori denno-denne. Je to tým, že sa nám jednoducho nechce, nevládzeme, alebo sme ako ľudstvo zleniveli? Snažíme sa vyhnúť chodeniu po schodoch, noseniu ťažších tašiek a samozrejme aj povinným telocvikom. Často hľadáme výhovorky pre pána profesora, len aby sme sa nemuseli ani pohnúť, nebodaj zapotiť. Nevieam, či som si to všimla ako jediná, že pohyb patrí onedávna k jednej z najdôležitejších činností, ktorú môže pre seba človek urobiť. Vytrvalosť, šport a pohybové aktivity idú ruka v ruke s duševnou a psychickou pohodou. Neraz som sa stretla s tým, že som nemala náladu, tak som sa išla korčuľovať, alebo si zabehať, či zacvičiť do posilňovne a smútok zaraz prešiel. Pri týchto aktivitách sa z tela vyplavujú endorfíny- hormóny šťastia a tie to majú celé za následok. Šport= zdravie. Téma zdravie sa dotýka nás všetkých. Šport v akejkolvek zdravej forme a trvaní je jednoznačným plusom a posunom k lepšiemu životu. V neposlednej rade ide aj o zvelaďovanie vonkajšej schránky a teda nášho tela. Určite ste si všimli, akí sú športovci a športovkyne dobre vyzerajúci a zdraví. Hovorím o športoch ako je plávanie, bicyklovanie, tanec, jóga a fitness, jazdenie na koni, futbal, príležitostný beh i korčuľovanie. V ich výzore samozrejme nehrá rolu iba pohybovanie sa, ale aj zdravá a vyvážená strava. Práve ona tvorí 60% úspechu.

Nie každý z nás je práve nadaný športovec. Niektorí inklinujú k hudbe, k umeniu a niektorí k úplne iným veciam. Spája nás však jedno- všetci mladí chceme byť krásni, zdraví a úspešní. Každá jedna vec z uvedených sa dá ovplyvniť. Stačí len trocha pevnej vôle, trpezlivosti a veci sa začnú hýbať. Pripravili sme si pre vás názory našich pánov profesorov na dnešné vzdelávanie v oblasti telovýchovy a na prístup našich žiakov k nemu.

Mgr. Michal Hazlinger

R: Ako dlho učíte telesnú výchovu a prečo ste si vybrali práve tento predmet?

M: Pred tým, než som začal vyučovať na SOŠ drevárskej vo Zvolene, som pracoval na ZŠ M.Rázusa vo Zvolene ako vychovávateľ. Telesnú výchovu som učil na skrátaný úväzok. Vo voľnom čase som trénoval zvolenské basketbalistky. V rege-centre vo Zvolene som pracoval ako kondičný tréner. Šport ma vždy lákal, chodil som aj do športovej hokejovej triedy. Mal som rád športové hry a hlavne basketbal. Dnes je to beh a tenis.

R: Aké športy sú podľa vás pre žiakov najatraktívnejšie?

M: Určite sú to loptové hry, ale aj florbal je medzi žiakmi veľmi populárny. Je to veľmi rýchla a dynamická hra.

R: V minulosti sa študenti venovali viac, alebo skôr menej športovaniu?

M: V minulosti bol pohyb ako taký viac rozšírený. Na hodinách bolo cítiť zdravú rivalitu. Dnes sa viac žiaci venujú počítačom a na pohybové aktivity zabúdajú.

R: Sú podľa vás veľké rozdiely v športoch pre dievčatá a pre chlapcov?

M: Rozdiel je vo fyzickej zdatnosti, hlavne v sile. Dievčatá a ženy prežívajú šport viac emocionálne.

R: Stretli ste sa s prípadmi, keď boli niektorí žiaci nadpriemerne šikovní (na hodinách) ?

M: Ale áno, stretol. Je radosť sledovať žiaka a jeho pohybovú všestrannosť. Takíto žiaci by mali byť príkladom pre ostatných.

R: Čo by ste odporučili začínajúcim športovom?

M: Šport je najlepšia forma, ako sa odrea-govať a zabudnúť na každodenné problémy. Taktiež upevňuje zdravie.

Mgr. Ján Stríž

R: Ako dlho učíte telesnú výchovu a prečo ste si vybrali práve tento predmet?

J: Učím už dlhých 40 rokov. Vybral som si šport kvôli pohybovej a spoločenskej činnosti(súťaže).

R: Aké športy sú podľa vás pre žiakov najatraktívnejšie?

J: Jednoznačne loptové hry.

R: V minulosti sa študenti venovali viac, alebo skôr menej športovaniu?

J: Bola iná doba. Neboli počítače, bol šport. Určite bola lepšia zdatnosť a vyššia výkonnosť, ako teraz.

R: Sú podľa vás veľké rozdiely v športoch pre dievčatá a pre chlapcov?

J: Samozrejme, či už špecifiká po kondičnej, alebo po fyzickej stránke.

R: Stretli ste sa s prípadmi, kedy boli niektorí žiaci nadpriemerne šikovní (na hodinách) ?

J: Každý má talent- niekto na umenie, učenie, jazyky a niekto na šport. Mali sme žiakov, ktorí sa zúčastnili na svetových podujatiach, či na OH.

R: Čo by ste odporučili začínajúcim športovom?

J: Trpezlivosť a veľkú silu vôle.

ŠKTO VLASTNE SÚŠ

-zastupujú nás-obhajujú naše názory-získavajú pre nás cenné informácie-

Reč je o členoch študentskej rady. Zaujíma nás, kto však vlastne sú títo ľudia a akú majú úlohu. Táto „tajná organizácia“ sa stretáva niekoľkokrát do mesiaca. V každej triede je formou hlasovania zvolený jeden žiak, ktorý bude zástupcom v školskej rade. Princíp funguje tak, že každý zástupca príslušnej triedy je zavolaný do našej veľkej auly a tam na nich už čakajú páni profesori. Začína sa teda riešiť daná problematika a študenti tam v pokoji strávia aj štvrt' hodiny z vyučovania. My „bežní smrteľníci“ nemáme prístup k týmto informáciám, takže nám zostáva iba dumať nad tým, čo tam asi preberajú. Takmer každý má však zato, že sa tam riešia najbližšie školské akcie, triedne fondy, alebo rôzne upozornenia. Nie je to celkom tak. Práve preto sa naša redaktorka rozhodla uskutočniť rozhovor s viacerými zástupcami a priblížiť nám, aké je to z ich pohľadu.

Ema Gavajdová III.H (Predsedníčka študentskej rady)

R: Prečo bola zorganizovaná táto rada?

E: Kvôli tomu, aby sa študenti mohli vyjadriť k školským akciám a k veciam, ktoré škola chystá.

R: Podľa čoho sú vyberaní predsedovia jednotlivých tried?

E: Väčšinou podľa známok, ochoty a zodpovednosti.

R: Ako často mávate stretnutia ?

E: Snažíme sa každý mesiac, no nie vždy to vyjde.

R: Čo tam zvyknete riešiť?

E: Nastávajúce akcie, rôzne zbierky pre školu a posledne KABU.

R: Mávate nejaké výhody ako členovia rady?

E: Ani nie, skôr sa tešíme zo spolupráce.

R: Poznáte sa medzi sebou?

E: Nie všetci.

R: Zmenila by si niečo na našom školskom systéme?

E: ..... to je skôr také subjektívne, ale asi by som nič nemenila.

R: Čo sa ti na organizovaných akciách najviac páči?

E: To, ako sa študenti do všetkého zapájajú a ich vôľa.

Kristína Fekiačová II.H

R: Ako často mávate stretnutia ?
E: Väčšinou raz za mesiac, občas aj dvakrát.

R: Čo tam zvyknete riešiť?

E: Napr. KABU naposledy a rôzne študentské problémy.

R: Mávate nejaké výhody ako členovia rady?

E: Ani nie, iba keď je schôdza počas hodiny a musíme sa uvoľniť.

R: Poznáte sa medzi sebou?

E: Niektorí aj hej.

R: Zmenila by si niečo na našom školskom systéme?

E: Chcela by som viacej voľna.

R: Čo sa ti na organizovaných akciách najviac páči?

E: Všetko sa vie dobre zorganizovať a málokedy bývajú nejaké problémy.

Nikolas Zagyi I.H

R: Ako často mávate stretnutia ?

E: Raz do mesiaca.

R: Čo tam zvyknete riešiť?

E: Zatiaľ sme riešili iba KABU a ISIC karty.

R: Mávate nejaké výhody ako členovia rady?

E: Žiaľ, nie.

R: Poznáte sa medzi sebou?

E: Iba niektorí.

R: Zmenil by si niečo na našom školskom systéme?

E: Viac voľna, iné nič.

R: Čo sa ti na organizovaných akciách najviac páči?

E: To, že sa neučíme (smiech).

¿Kto vlastne sú?

Martin Baláz III.M

R: Ako často mávate stretnutia ?

E: Podľa potreby, väčšinou šesťkrát za polrok.

R: Čo tam zvyknete riešiť?

E: Zlepšenie chodu schôdzí a vecí, ktoré treba vyriešiť v škole.

R: Mávate nejaké výhody ako členovia rady?

E: Nie, práve naopak o malú starosť navyše.

R: Poznáte sa medzi sebou?

E: Musíme spolupracovať, takže áno.

R: Zmenil by si niečo na našom školskom systéme?

E: Myslím, že momentálne funguje perfektne práve vďaka nášmu vedeniu.

R: Čo sa ti na organizovaných akciách najviac páči?

E: Prípadá mi to tu ako rodina, naše akcie sú veľmi milé a s dobrou atmosférou.

Romana Kučerová I.D

R: Ako často mávate stretnutia ?

E: Raz do mesiaca.

R: Čo tam zvyknete riešiť?

E: Najbližšie školské akcie atď.

R: Mávate nejaké výhody ako členovia rady?

E: Ani nie.

R: Poznáte sa medzi sebou?

E: Keďže som prváčka, tak zatiaľ naozaj iba s niektorými.

R: Zmenila by si niečo na našom školskom systéme?

E: Nič, úplne mi vyhovuje.

R: Čo sa ti na organizovaných akciách najviac páči?

E: Spolupráca všetkých.

H. Rehorčíková

“Ťažký” Život na Intráku

alebo bývanie d'aleko od domova
z pohľadu internatistov

Skúste si to na chvíľku predstaviť. Ste bývalý deviatačik, ktorý len málokedy odchádzal od domova d'alej než 100km. Zrazu vás čaká zmena prostredia, školy- niečo nové, zaujímavé, vzrušujúce, no veľmi zložité. Je to prechod z teplého útulného domovského hniezdočka do malej internátnej izby a do oveľa prísnejšieho režimu, aký ste poznali doteraz. Zvykanie si na nové prostredie sprevádza aj spoznávanie nových ľudí. Komunikovanie s nimi, iné zážitky, mnoho neočakávaného- nepoznaného. Všetko sa hrnie tak rýchlo a vy máte zrazu pocit, že musíte rýchlo dospieť, aby ste to zvládli. Viac učenia, menej času na vaše záľuby a vás sa zmocňuje pocit úzkosti. Clivosť za rodinou, starými kamarátmi a za pocitom domova. Nie je to také jednoduché, ako si každý „dospelák“ myslí. Zvyk je železná košeľa, platí aj v tomto prípade. Čas, nepoddajnosť a trpezlivosť jednoznačne pomôžu k lepšej adaptácii na spomínané prostredie. Prešlo si tým mnoho ľudí a my sme s nimi urobili rozhovory, aby sme vám to trochu priblížili. Každý z nich rozprával vlastné skúsenosti a dúfame, že tento článok zaujme nielen čerstvých prváčikov- internatistov, ale aj ostatných čitateľov.

Michaela Škultétyová I.H

R: Aké boli tvoje prvé dojmy z internátu?

M: Bolo to tu také veľké, zaujímavé a z môjho pohľadu aj neobjavené, trochu som sa obávala.

R: Čo ti najlepšie pomáha privyknuť si na toto prostredie?

M: Spočiatku som vyhľadávala aktivity, ktoré by mi pomohli lepšie sa odreagovať. Teraz som väčšinou s kamarátmi a často sa kontaktujem s rodinou.

R: Čo sa ti tu zo všetkého najviac páči?

M: Stále sa tu niečo deje a nikdy sa nenuďime. Vymýšľajú pre nás pestrý program. Podporujú našu tvorivú činnosť a to veľmi oceňujem.

R: Čo sa ti naopak najviac nepáči a zmenila by si to?

M: Zamkynanie notebookov...

Miška Oravkinová IV.D

R: Aké boli tvoje prvé dojmy?

M: Zo začiatku som chcela ísť domov. Hlavne prvý týždeň, pomaly som si zvykala..

R: Čo ti vtedy najlepšie pomohlo?

M: Kamaráti a spolubývatelia.

R: Čo najčastejšie rada robíš?

M: Sedím na izbe, alebo som v meste. Dost' často som rozlietaná.

R: Máš nejaké výhrady voči internátu?

M: Večierka a zamkynanie notebookov.

R: Aký je tvoj najlepší zážitok?

M: Kabu. Vždy je zaujímavé a vtipné.

Patricia Pavlendová I.H

R: Aké boli tvoje prvé pocity z intráku?

P: Zatiaľ veľmi dobré, páčilo sa mi tu od začiatku.

R: Čo ti pomáha si najlepšie zvyknúť?

P: Ľudia, ktorí tu sú. Veľmi sa mi páči, ako sa všetci k sebe chováme. Taktiež hobby činností je tu vážne veľa. Je tu čo robiť.

R: Čo ti zatiaľ nevyhovuje?

P: Zatiaľ sa so všetkým stotožňujem. Na všetko sa dá zvyknúť.

R: Máš aj nejaký super zážitok?

P: Súť až v šikovnosti a zručnosti. Bolo to vtipné.

Nikol Hochholczerová II.D

R: Aké boli tvoje prvé dojmy z internátu, keď si bola prváčka?

N: Trochu zvláštne. Prišla som, našla som si ceduľku s menom pri dverách a hneď ma odtiaľ vystaňovali, pretože už bola obsadená (smiech). Pocity som zažívala klasické, zmiešané, tak ako každý, kto sa tam nastaňuje- neznáme prostredie a ľudia. Nakoniec to bolo v pohode.

R: Čo ti vtedy pomohlo najviac zvyknúť si tam?

N: Asi najviac moja spolubývajúca, mala som štastie.

R: Čo sa ti na internáte najviac páči?

N: Kolektív a voľnočasové aktivity, akcie a pod.

R: Akú najlepšiu akciu si tam zažila?

N: Perfektná bola Vianočná večera. PS: najlepšie jedlo školského roka.

R: Chcela by si na intráku niečo zmeniť?

N: Určite čas večierky- nič kvôli nemu nestíham.

Diana Bevelačová III.D

R: Aké boli tvoje prvé dojmy, pamätáš si na to?

D: Mali sme sympatických štvrtákov (smiech). V tom čase som bola jediná prváčka ubytovaná na internáte, takže to bolo trochu ťažšie. Viac som sa kamarátila s chlapcami.

R: Ako dlho trval u teba proces zvykania si?

D: Veľmi dlho. Asi pol roka.

R: Ktorú vec kladne hodnotíš?

D: Správanie dievčat v kolektíve. Komunikujeme a zdravíme sa, napriek tomu, že sa veľmi nepoznáme.

R: Čo sa ti nepáči?

D: Veľa zbytočných a nevhodných pravidiel. Hlavne povinné zhasínanie svetiel po večierke. Keď nestihnem dorobiť všetky veci do školy, je to dosť nevýhoda.

R: Aký máš najlepší zážitok?

D: Bolo ich veľmi veľa, ale asi najviac ples a Kabu.

Nora Gregussová IV.D

R: Spomínaš si na prvé dojmy z internátu?

N: Áno. Boli to pre mňa stresy a zvláštny pocit. Bála som sa, aké spolubývajúce dostanem. Nakoniec som veľmi spokojná.

R: Ako rýchlo si si zvykla?

N: Trvalo to cca. 2 týždne. S každým som sa dala do reči, takže rýchlo.

R: Ako zvykneš tráviť svoj voľný čas na internáte?

N: Spím (smiech). Som vonku s priateľom, na izbe s kamarátkami a pod.

R: Je niečo, čo sa ti na intráku nepáči?

N: Prístup riaditeľa internátu, zamykanie notebookov, vypínanie wi-fi o 21:30 a určite by som pridala viac užitočných vecí na izby internátu.

R: Aký bol tvoj najlepší zážitok na internáte?

N: Kabu a úžasné plesy.

LEV

Tento mesiac vám môžu závidieť všetky ostatné znamenia – bude perfektný! Ak ste zamestnaní, dosiahnete pracovné, kariérne úspechy a možný je aj bleskový kariérny postup. Pokiaľ nie, tak sa vám bude aj v škole veľmi dariť.

PANNA

Sériu pracovných úspechov v profesijnej oblasti doplnia tento mesiac dobré výsledky ďalších úspešných pracovných dní. Dopomôžu tomu aj náhle a kladné zmeny, ktorých naozaj nebude málo. Sledujte dobre, čo sa okolo vás deje a využite každú vhodnú príležitosť. Prinesie vám to nielen zadost'učinenie z uplatnenia svojich schopností, ale aj výsostnú spokojnosť.

VÁHY

S dobrou náladou a optimizmom sa pustíte do nasledujúcich pracovných dní. Podarí sa vám zvládnuť všetky úlohy, mnohé až prekvapujúco úspešne, čo vás môže predurčiť na postup v práci/škole.

ŠKORPIÓN

Čaká vás veľmi náročný a neúspešný mesiac, aj keď sa vám iste zdá, že už to trvá prídlho. Zaujímavé je, že napriek tomu budete stále oplývať optimizmom. Ustrážte si to, nech vás neopustí, lebo je jedným z predpokladov fyzickej pohody – teda prenesene – zdravia. Práve to zdravie vás stále drží nad vodou a vďaka nemu sa dokážete vyrovnávať aj so všetkým, čo vás trápi. Snažte sa o to, aby tieto problémy neovplyvňovali vaše súkromie.

STRELEC

Vynikajúce predpoklady v profesijnej/študijnej sfére! Máte pred sebou veľmi perspektívny mesiac, ak ste zamestnanci, nie je vylúčený ani pracovný postup. Rovnako sa bude dariť aj študentom. Môžete sa tešiť na úžasne úspešné týždne, objavíte kopu možností a príležitostí. Získate nové kontakty, ak budete chcieť, naviažete nové spolupráce, podpíšete perspektívne a výhodné dohody

KOZOROŽEC

Blížiaci sa mesiac v profesijnej/študijnej oblasti bude bezvýznamný, taký nijaký, ktorý vám sotva utkvie niečím v pamäti. Všetky ostatné znamenia by ho zhodnotili ako pokojný, iba z vášho zorného uhla bude neúspešný. Prečo si myslíte, že stále musíte naplno zaberat'? Prečo sa domnievate, že za vami musia vždy byť vidieť maximálne výsledky? Neplašte sa, skúste si raz len tak obyčajne oddýchnuť.

VODNÁR

Ste na prahu super pracovného mesiaca. Profesionálne/študijne sa vám bude veľmi dobre dariť, práca/škola vám pôjde zľahka od ruky, svoje okolie presvedčíte, že ste jednotka a získate šancu presadiť sa. Ak po tom túžite, urobte to, zabojujte. Samozrejme, potom budú na vás kladené vyššie nároky a zložitejšie úlohy. Zvládnete to. Nič nezmôžu nežičlivci a ľudia, ktorí vám chcú zo závidosti podrážat' nohy a škodiť.

RYBY

Nadchádzajúci mesiac bude pre Ryby ešte lepší ako predchádzajúci. V podstate vás čaká nenáročný, ale veľmi príjemný pracovný/študijný obdobie. Nič mimoriadne sa diať nebude. Privítate to, lebo vy naozaj potrebujete pokoj a pohodu pri práci/štúdiu, nech pracujete/študujete v akomkoľvek odbore. A teraz budete mať prácu tak akurát, zvládnete ju bez problémov a budete spokojní s jej výsledkami.

Učiteľ: Už prestaňte vyrušovať.

Žiak: Ved' som ešte nezačal.

Učiteľ: Čo je to činohra?

Žiak: Činohra to je hra, ktorá sa činí.

Žiak: Bernolák hovoril- čítaj ako počuješ.

Študent: Použijem uhlopriečne pravítko.

Učiteľ sa pýta nepozorného žiaka: Načo si tu?

Žiak odpovedá: Na chvíľu.

Učiteľ chce od žiaka vysvetliť príslovie: Prišiel na psa mráz.

Študent: Pes zmrzol.

Študent odpovedá na hodine matematiky: Priamy uhol má 45° .

Učiteľ: Ako sa volá pohyb, ktorý sa stále opakuje?

Žiak: Déjà vu.

Žiak sa prihovára za spolužiaka: Pustite ho na záchod, je smädný.

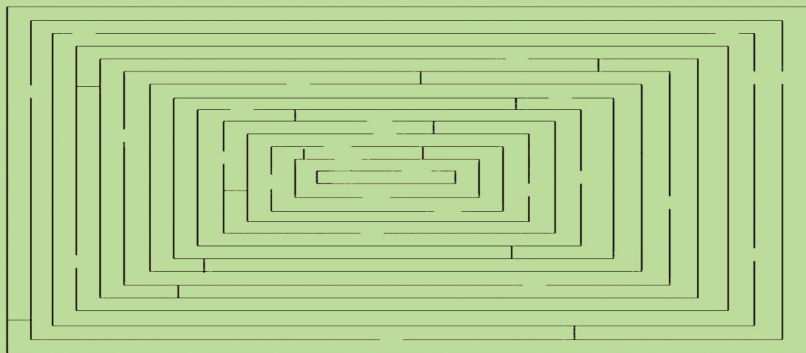
Študenti učiteľovi: Chceme pauzu, ale prestávku nie.

Učiteľ vyčíta žiakovi : Spomedzi všetkých žiakov v triede si klesol najviac.

Z lavíc: Lebo sa venuje potápaniu.

Učiteľka angličtiny hovorí žiakovi: Ospravedlním vás, ak to poviete po anglicky.

Študent: „Es tut mir sehr leid.

						7	2
1						6	
3				6			
4			5				3
6	2				4		
			9		7		8
		8					4
	1		7		9		5
				1	5		3

	7	5					3	
		2	7				5	9
					1			6
5		4		1				2
3			6	8	4			5
8				2		9		4
7			8					
4		3			9	6		
	9					8	5	

Haló, tam je poradňa pre alkoholikov? Áno. ...

T K P P R Á V N I Č K A Č J O V D
 Á K Í N D O H C B O O K Ň A E A R
 L Č E O B K L A D N T N E K K M O
 A J S E G A L O Š A Ľ A Č Č U E M
 Š K T I A K L A K S Ž B I I H S A
 A Á R N U R Á K U S C Š R P L T R
 G L A E I Á N Š Ó H Ú Á R Š T O M
 E E Š D J R I P A N L Í A E Z I V
 N N I Ž J A M T A O S N L L N E Č
 T A D A K F R F S P Ó Ÿ Ú E E Á R
 K P L M C Č E F E Z V Č P T V E Ž
 A K O O E R T V E N K M L O É Ľ J
 G I D R V P O S T A V A A H Ý A A
 O N R H A K Í P A L H C T T L E N
 R S D Z C B O B Ó I E L O N K E R
 D Á S F I N G A V K Í M K N I A U
 O B A I C Á N I M I R K S I D F T

AGENTKA BALKÓN BANKA BÁSNIK CICAVEC DISKRIMINÁCIA
 DRDOL DROGA DVOJČA FANUŠIČKA FARÁRKA FINTA
 FRAJERKA GALOŠA HOTEL CHATRČ CHLAPÍK KÓPOR
 MATKA MESTO MOTYL MRAMOR OBCHODNÍK OBKLAD
 PANELÁK POSTAVA PRÁVNICKA PRISPEVOK ROZLUČKA
 SEZÓNA SFINGA SKALKÁ SOLÁRIUM STRAŠIDLO SUKŇA
 SUŠIAK ŠALÁT ŠPIČKA TERMINÁL TURNAJ ÚPLATOK VOLÍC
 VYLET ZHROMAŽDENIE ŽÁNER ŽLTOK

